

Nume: _____

Prenume: _____

Inițiala tatălui: _____

Nr. legitimație: _____

EXAMEN DE ADMITERE
Program de Masterat: PROPRIETATE INTELECTUALĂ
Sesiunea Septembrie 2026

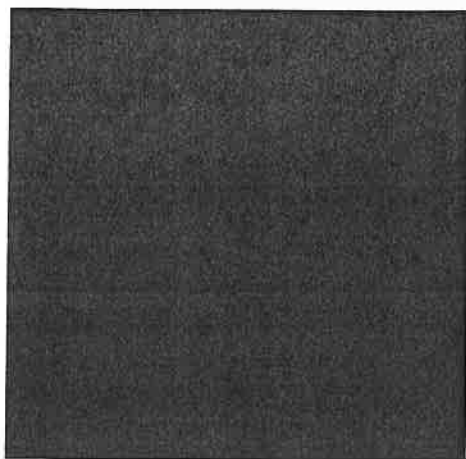
Subiectul cuprinde 10 întrebări de tip grilă, fiecare cu 4 variante de răspuns, notate a)-d). La fiecare întrebare poate fi corectă o singură variantă. Fiecare întrebare valorează 1 punct. Punctajul maxim este de 10 puncte.

Timp de lucru: 1 oră și 30 de minute.

1. Fotograful F autorizează site-ul de călătorii A să publice una dintre fotografiile sale, care devine astfel accesibilă în mod liber, fără nicio restricție de acces; F obține totodată ca site-ul A să implementeze măsuri tehnice eficiente care împiedică încorporarea fotografiei în paginile altor site-uri. Ulterior, fără acordul lui F: (i) site-ul B, finanțat din publicitate, publică un hyperlink pe care utilizatorii îl pot accesa pentru a ajunge la fotografia de pe site-ul A; (ii) site-ul C descarcă fotografia de pe site-ul A, o încarcă pe propriul server și o afișează pe paginile sale; (iii) site-ul D afișează fotografia în propriile pagini prin tehnica framingului, eludând măsurile tehnice implementate pe site-ul A. În acțiunea formulată de F, întemeiată pe dreptul de comunicare publică, se va reține că:

- a) toate cele trei acte constituie comunicări publice: actul lui B, întrucât, fiind săvârșit în scop lucrativ, cunoașterea lipsei autorizării titularului se prezumă în sarcina lui B; actele lui C și D, întrucât fac opera accesibilă unui public nou;
- b) numai actul lui C constituie o comunicare publică, întrucât doar el presupune încărcarea operei pe un alt server; hyperlinkul și framingul, indiferent de măsurile tehnice eludate, se limitează să trimită la o operă care rămâne sub controlul titularului pe site-ul de origine;
- c) actele lui C și D constituie comunicări publice către un public nou, care necesită autorizarea lui F, în timp ce actul lui B nu constituie o comunicare publică, întrucât utilizatorii site-ului B fac parte din publicul avut în vedere de F atunci când a autorizat publicarea fotografiei, cu acces liber, pe site-ul A;
- d) niciunul dintre acte nu constituie o comunicare publică, întrucât, opera fiind deja liber accesibilă pe internet cu autorizarea titularului, publicul avut în vedere de acesta este format din toți internauții, iar mijlocul tehnic prin care terții asigură accesul la operă - hyperlink, încărcare pe un alt server sau framing - este lipsit de relevanță.





2. Omul politic P publică pe site-ul său, cu acces liber, textul integral al unui studiu pe care l-a scris în urmă cu mai mulți ani. În plină dezbatere publică privind afirmațiile recente ale lui P despre conținutul acestui studiu, portalul de știri S publică un articol în care analizează critic aceste afirmații și inserează în articol un hyperlink prin care cititorii pot descărca, ca fișier distinct, textul integral al studiului. S nu a solicitat în prealabil acordul lui P, deși acest lucru ar fi fost posibil și rezonabil. În acțiunea în contrafacere formulată de P, S invocă libertatea presei, excepția privind relatarea evenimentelor de actualitate și excepția de citare. În lumina jurisprudenței CJUE, instanța va reține că:

a) S poate invoca direct libertatea presei și libertatea de informare, garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pentru a justifica o derogare de la drepturile exclusive ale lui P dincolo de excepțiile prevăzute de lege, instanța fiind ținută să pondereze de la caz la caz drepturile fundamentale aflate în conflict;

b) excepția privind relatarea evenimentelor de actualitate nu poate fi invocată, întrucât S avea posibilitatea rezonabilă de a solicita în prealabil autorizarea lui P, iar excepția de citare nu poate fi invocată, întrucât citatul presupune integrarea extrasului în opera care citează, iar nu o simplă trimitere, prin hyperlink, către un fișier care poate fi descărcat separat;

c) excepția de citare nu poate fi invocată, întrucât studiul nu a fost pus în mod legal la dispoziția publicului, publicarea de către autor pe propriul site neconstituind o astfel de punere la dispoziție; S poate însă invoca excepția privind relatarea evenimentelor de actualitate, care acoperă orice utilizare a operei, indiferent de măsura justificată de scopul informativ;

d) libertatea presei nu poate justifica o derogare în afara excepțiilor prevăzute limitativ de lege, dar S poate invoca atât excepția privind relatarea evenimentelor de actualitate - a cărei aplicare nu este condiționată de o încercare prealabilă de a obține autorizarea titularului -, cât și excepția de citare - care poate fi realizată și printr-un hyperlink către un fișier ce poate fi descărcat separat -, sub rezerva verificării de către instanță a celorlalte condiții ale acestor excepții, în special a măsurii justificate de scopul urmărit și a conformității cu bunele practici.

3. Ca regulă, în materia prerogativelor aferente drepturilor de autor:

a) încheierea unei promisiuni sinalagmatice de vânzare având ca obiect produse care încorporează opere protejate prin drept de autor nu constituie o formă de distribuire a operei;

b) nu constituie o încălcare a acestor prerogative încărcarea de către un terț, pe site-ul propriu, a trei pagini dintr-o carte, operă protejată prin drepturi de autor, atâta timp cât acea carte era disponibilă fără nicio restricție, pentru oricine, pe site-ul autorului cărții;



c) constituie o atingere adusă prerogativei reproducerii atunci când un terț realizează, fără acordul titularului drepturilor de autor, copii pentru cercul normal al unei familii, dacă aceste copii sunt realizate după o copie a operei realizată în mod ilicit (sursă nelegală);

d) autorul unei cărți poate interzice revânzarea exemplarelor tipărite ale cărții de către cei ce cumpără respectivele exemplare tipărite de pe site-ul autorului.

4. În ceea ce privește limitele și excepțiile protecției prin drepturi de autor, astfel cum sunt interpretate în jurisprudența CJUE:

a) excepția copiei private este incidentă și în situația realizării de copii, în scopuri private, prin stocarea unor opere protejate prin dreptul de autor pe un server pe care furnizorul unui serviciu de cloud computing pune la dispoziția unui utilizator un spațiu de stocare;

b) pentru a fi incidentă excepția scurtelor citate, este necesar ca opera citată să fie inclusă în mod indisociabil în obiectul în care este citată, de exemplu prin intermediul indentării sau al notelor de subsol, includerea unui hyperlink către aceasta nefiind o conduită autorizată de excepție;

c) excepția scurtelor citate nu poate autoriza, în nicio situație, o reproducere integrală a operei;

d) o persoană poate face, fără autorizare din partea titularilor drepturilor de autor, în cursul consultării unui site internet, copii de pe ecranul calculatorului său, prin intermediul funcției Print Screen, întrucât o astfel de copie constituie o copie tranzitorie, exceptată de la dreptul de reproducere.

5. Nu poate face obiectul unui brevet de invenție:

a) o compoziție farmaceutică destinată unei utilizări terapeutice;

b) o creație estetică privită în sine;

c) un instrument utilizat pentru efectuarea intervențiilor chirurgicale;

d) un procedeu de analizare a unei probe biologice după extragerea acesteia din corp.

6. Societatea X este titulara unui brevet de produs în vigoare în România. Societatea Y începe, fără consimțământul titularului, să fabrice în România produsul brevetat în vederea comercializării. În această situație:

a) fabricarea produsului poate constitui, prin ea însăși, o încălcare a brevetului;

b) dacă ulterior fabricării, societatea Y începe să vândă produsele care încorporează invenția, va opera epuizarea cu privire la aceste produse;

c) brevetul deținut de X îi poate fi opus societății Y numai dacă aceasta din urmă avea cunoștință, în concret, de existența sa;

d) societatea X ar putea solicita exclusiv obligarea societății Y la plata unei redevențe, iar nu și încetarea fabricării.

7. A este titularul unui brevet de invenție. B obține un brevet pentru o soluție tehnică ce perfecționează invenția protejată prin brevetul anterior al lui A. Fabricarea produsului perfecționat presupune în mod necesar, printre altele, fabricarea invenției protejate prin brevetul deținut de A. În acest scenariu:



- a) brevetul lui B este nul, întrucât a fost acordat fără consimțământul lui A;
- b) acordarea brevetului îi permite lui B să exploateze invenția lui A fără să fie necesar consimțământul acestuia;
- c) în vederea obținerii unei licențe obligatorii pentru exploatarea invenției protejate prin brevetul ulterior, este necesar ca invenția revendicată în acest brevet să presupună un progres tehnologic important, de interes economic substanțial, în raport cu invenția revendicată în brevetul anterior;
- d) prin acordarea brevetului asupra invenției perfecționate, A devine coproprietar al brevetului lui B.

8. Societatea X este titulara mărcii verbale naționale „LUMIRA”, înregistrată pentru îmbrăcăminte. Societatea Y comercializează încălțăminte sub semnul „LUMIRO”. Instanța constată că semnele prezintă un grad ridicat de similitudine vizuală și fonetică, iar produsele, deși nu sunt identice, se adresează aceluiași public, sunt vândute frecvent în aceleași magazine și provin adesea de la aceiași producători. Societatea Y susține că, produsele nefiind identice, riscul de confuzie este exclus. Instanța va reține că:

- a) apărarea este întemeiată: riscul de confuzie presupune identitatea produselor, similitudinea acestora putând fi invocată numai în cazul mărcilor de renume;
- b) apărarea este neîntemeiată: riscul de confuzie se apreciază global, existând o interdependență între similitudinea semnelor și cea a produselor, astfel încât un grad redus de similitudine între produse poate fi compensat de un grad ridicat de similitudine între semne;
- c) apărarea este întemeiată, cu excepția situației în care titularul dovedește că intenționa să își extindă activitatea și în domeniul încălțămintei;
- d) apărarea este neîntemeiată, orice similitudine între semne fiind suficientă pentru a reține contrafacerea, independent de natura produselor.

9. Societatea M este titulara mărcii verbale VOLTREX, înregistrată în România pentru echipamente profesionale de sudură. Marca este cunoscută de o parte semnificativă a profesioniștilor din domeniul construcțiilor metalice - publicul vizat de aceste produse - din Transilvania și Banat, este puțin cunoscută în restul țării și este practic necunoscută publicului larg. Societatea N folosește semnul VOLTREX, fără motiv justificat, pentru consumabile de sudură (produse similare) și pentru echipamente de protecție a muncii (produse diferite), obținând foloase necuvenite din renumele mărcii, fără ca, în privința consumabilelor, să poată fi stabilit un risc de confuzie. În acțiunea în contrafacere formulată de M pe temeiul protecției specifice conferite mărcii de renume, instanța va reține că:

- a) marca nu se bucură de renume în România, întrucât renumele presupune cunoașterea mărcii de către o parte semnificativă a publicului larg, pe întregul teritoriu al țării, și atingerea unui prag procentual minim de cunoaștere;
- b) protecția specifică a mărcii de renume poate fi invocată numai în privința echipamentelor de protecție a muncii, întrucât, pentru produsele similare, titularul dispune exclusiv de protecția întemeiată pe riscul de confuzie, astfel încât, în lipsa acestuia, folosirea semnului pentru consumabile nu poate fi interzisă;
- c) renumele se apreciază în raport cu publicul vizat de produsele pentru care marca este înregistrată - care poate fi un public specializat -, fiind suficient ca marca să fie cunoscută de o parte semnificativă a acestui public într-o parte substanțială a teritoriului național; protecția specifică poate fi invocată atât împotriva folosirii semnului pentru produse similare, cât și pentru produse diferite, independent de existența unui risc de confuzie;



d) renumele se dovedește exclusiv prin cota de piață deținută de produsele comercializate sub marcă, iar, odată stabilit, protecția specifică operează fără a fi necesară dovada obținerii unor foloase necuvenite ori a unui prejudiciu adus caracterului distinctiv sau renumelui mărcii.

10. Societatea Z, atelier auto independent, nu face parte din rețeaua oficială a producătorului de automobile „VELTRA” și nu are niciun raport contractual cu acesta. În anunțurile sale publicitare și pe firma atelierului, societatea Z folosește formulările „reparații auto VELTRA” și „specializat în autoturisme VELTRA”. Titularul mărcii solicită interzicerea acestor mențiuni, invocând dreptul său exclusiv. Instanța va reține că:

a) cererea este întemeiată: orice folosire a mărcii de către un terț în activitatea sa comercială, fără acordul titularului, constituie contrafacere;

b) cererea este întemeiată, întrucât marca poate fi folosită pentru a indica destinația serviciilor doar de către întreprinderile care fac parte din rețeaua autorizată a titularului;

c) cererea este neîntemeiată: folosirea mărcii este permisă atunci când este necesară pentru a indica destinația serviciilor prestate și se realizează cu respectarea practicilor loiale, respectiv fără a crea impresia unei legături comerciale între atelier și titular;

d) cererea este neîntemeiată, dreptul titularului fiind epuizat prin punerea în comerț a autoturismelor, epuizarea acoperind și serviciile ulterioare privitoare la acestea.



BAREM

Master Dreptul proprietății intelectuale

Întrebarea 1	Răspuns corect – c)
Întrebarea 2	Răspuns corect – d)
Întrebarea 3	Răspuns corect – c)
Întrebarea 4	Răspuns corect – a)
Întrebarea 5	Răspuns corect – b)
Întrebarea 6	Răspuns corect – a)
Întrebarea 7	Răspuns corect – c)
Întrebarea 8	Răspuns corect – b)
Întrebarea 9	Răspuns corect – c)
Întrebarea 10	Răspuns corect – c)

